

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ГАЗЕТА КИЇВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

№ 1 (2278) січень 2018 р.

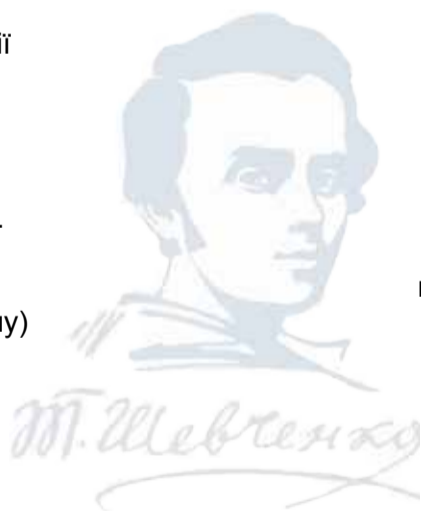
ЗАСНОВАНА 25 ЖОВТНЯ 1929 РОКУ

kunews.knu.ua

Мовою європейського освітнього простору

Університет підвищуватиме рівень професійної кваліфікації персоналу. Навіщо це потрібно? – Сьогодні університети працюють в умовах конкуренції не лише із закладами вищої освіти України, а й із закордонними вишами, – пояснює проректор Володимир Бугров. – Тому ми повинні відповідати сучасним вимогам, які є спільними для європейського простору вищої освіти, відомого як Болонський процес. Підвищення кваліфікації всіх категорій працівників університетів (не лише викладачів і науковців, а й адміністративного та навчально-допоміжного персоналу) є обов'язковою вимогою «Стандартів і рекомендацій щодо забезпечення якості в Європейському просторі вищої освіти», прийнятих на Міністерській конференції в Єревані 2015 року. Розвиток персоналу за принципом «Освіта впродовж життя» вже є нормою для західного світу,

адже світ змінюється, і набуті колись навички сьогодні можуть бути радикально модифікованими. В сучасних умовах для українських університетів це вкрай актуальна, хоч і в певній мірі нова справа. Наш Університет раніше вже проводив навчання для співробітників лабораторій факультетів, та нині до навчання залучено майже 1000 співробітників КНУ – у такому глобальному масштабі це перший університетський досвід. З метою підвищити якість комунікацій у межах самого Університету адміністрація поширила вдалу практику на навчально-допоміжний персонал, інженерно-технічний персонал НДЧ та службу експлуатації. Для кожної групи працівників підготовлена окрема програма навчання з різним наповненням, згідно зі специфікою їхньої роботи. Подібну схему роботи щодо підвищення кваліфікації плануємо проводити на постійній основі.

С. 2 Студентська стихія

С. 5 Скарби нації

С. 6 Дні кар'єри

Як побудувати довіру

Зустріч із суддями Верховного Суду – випускниками Університету

За результатами першого публічного конкурсу до нового Верховного Суду України обрано 115 суддів, серед яких 31 випускник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. У рамках проекту «Дякую, Alma Mater! Чесний суд, корінням із студентства» відбулася зустріч новообраних суддів Верховного Суду – випускників КНУ зі студентами та викладачами Шевченкового університету на тему: «Верховний Суд – нова філософія судової влади. Як побудувати довіру».

У межах проекту такі дискусії раніше відбулися у кількох великих містах України: Харкові, Одесі та Львові.

Із вітальним словом до присутніх звернувся ректор КНУ Леонід Губерський, який підкреслив, що це велика честь приймати наших суддів-випускників, які представляють найвищу судову гілку влади: «Ми пишаємося вами і водночас розуміємо, яка велика відповідальність і надії суспільства випали на вашу долю».

Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, доцент Інституту міжнародних відносин КНУ Сергій Козьяков зауважив, що судову реформу, за великим рахунком, проводять випускники Університету Шевченка, велика кількість яких працює і у Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, й у Вищій раді правосуддя.

Також Голова ВКСУ розповів присутнім про сам процес обрання суддів до Верховного Суду. Він акцентував

на тому, що всі співбесіди з тодішніми кандидатами відбувалися прозоро і транслювалися у прямому ефірі, вперше в історії України до претендентів було застосовано низку психологічних тестів, а їхні досьди були і є доступними на сайті Вищої кваліфікаційної комісії суддів.

«Цей конкурс відбувся не тільки чесно, а й був повністю вільним від корупції», – резюмував Сергій Козьяков.

Головною метою зустрічі стала побудова відкритого діалогу зі студентами та викладачами Шевченкового університету, а також представниками активної спільноти Києва щодо перебігу судової реформи для побудови в країні суду, що діє на принципах верховенства права.

Багато вдячних слів пролунало на адресу Alma Mater.

Суддя Верховного Суду і випускниця КНУ 1993 року Олександра Яновська: «Як діти йдуть до батьків, так і ми прийшли сьогодні до своєї Alma Mater зі своїми досягненнями. Кожен із випускників пам'ятає, хто він та звідки. Я хочу, щоб кожен студент відчував себе членом великої елітної юридичної сім'ї. Я дякую своєму Університетові за те, що я ніколи не розчарувалася у професії та у своїх викладачах».

Студентському Парламенту – 25

Міністр освіти і науки України
Лілія Гриневич –

учасником Національного студентського форуму:

«Тодішні лідери студентського самоврядування сьогодні творять історію і мають вплив на сучасну політику, тому ставайте лідерами, беріть відповідальність, і ця мозольна праця приведе нас до хорошого результату».

Історія студентського парламентаризму в Україні починалася з КНУ. Адже саме тут 25 років тому народився перший студпарламент. Засвідчити це і відзначити ювілейну дату зібралися 22 грудня 2017 р. в аудиторії імені М. Максимовича лідери того самого СП КНУ першого скликання, сьогоднішні провідники студентського самоврядування (понад 150 представників із 24 областей України), Міністр освіти і науки України Лілія Гриневич, ректор КНУ Леонід Губерський. А от віце-прем'єр-міністр України з гуманітарних питань В'ячеслав Кириленко вітав учасників Національного студентського форуму не лише як представників державної влади, а й як учасник першого Студпарламенту (студент філософського факультету КНУ В'ячеслав Кириленко вже тоді опікувався гуманітарним вектором – як заступник голови СП з цього напрямку). Директор департаменту вищої освіти МОН України Олег Шаров звертався до присутніх і як тодішній голова Ради студентів і аспірантів першого СП КНУ.

– В усі роки студентське самоврядування в Київському університеті працювало дуже активно, – зауважив у своєму вітальному слові до присутніх ректор Леонід Губерський. – І нині воно тільки збільшує свої оберт.

Як засвідчили у своїх виступах наступні спікери, саме Леонід Васильович на посаді проректора 25 років тому опікувався створенням нового органа студентського самоврядування від адміністрації Університету. Приборкати і структурувати таку стихію, якою був тоді студентський рух (а чимало його активістів починали ще з першого студентського Майдану 1990 р.), було нелегко.

– Наш перший Студпарламент цілком справедливо можна назвати народженим революцією. Невипадково він співпав у часі зі здобуттям Україною незалежності, – підкреслив у своєму виступі перший голова СП зразка 1992 року Євген Дикий, нині голова одного з

епідеміологічних інститутів НАН України, а ще популярний блогер і колишній командир роти батальйону «Айдар». – Тоді, в оточенні тогочасного «Беркуту» (який ще називався ОМОНОм), ми обговорювали, що буде далі, як перейти від ідеї революційного хаосу до самоврядування – теж революційної, але системи. Минуло 2 роки консультацій, поки дійшли думки, що це може бути корисним для всіх – як для молодих нахабних студентів, так і для адміністрації Університету.

Здорова ідея впала на підготовлений ґрунт саме в КНУ, адже тільки тут ще до 1991 р. працювали студентські деканати.

– До речі, найперший такий деканат, який виконував ті самі функції, що й нинішній Студпарламент, ще до незалежності було створено на радіофізичному факультеті КНУ, – підкреслив ректор Леонід Губерський. – Тому добра традиція вже була закладена, викладачі пам'ятали цей досвід. Просто треба було підтримати новий рух, що ми й зробили.

Ідея, народжена на самому світанку української незалежності, нині розвивається і процвітає. Студпарламент КНУ став гарним фундаментом для потужної, однієї з найбільш розвинених у Східній Європі, української системи студентського самоврядування, – переконаний Олег Шаров.

– Нині Україна перебуває у точці, де перетинаються переконаність і розчарування, – наголосив В'ячеслав Кириленко. – І саме від молоді, від студентів знову залежить, у який спосіб і з яким результатом ця ситуація буде розв'язана. Від вашої позиції як лідерів студентства буде залежати дуже багато.

Свої перші інтерв'ю лідери Студпарламенту КНУ давали газеті «Київський університет». Словами Олега Шарова, Євгена Дикого, Андрія Камінського, Андрія Плахоніна, Руслана Синельникова ідеї студентського самоврядування періоду його становлення звучали саме з наших шпальт початку 1990-х.

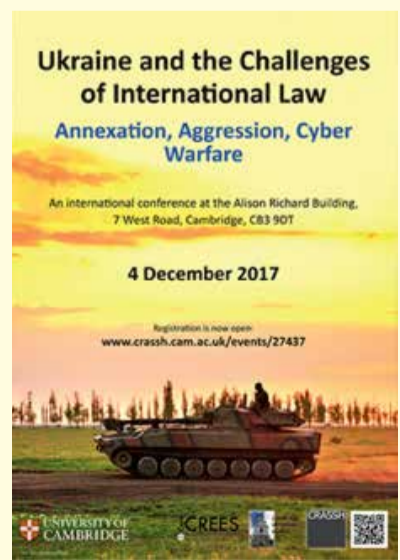

Гуманітарна дипломатія – найпрозоріше вікно в Європу

МАБУТЬ, ЦЕ РІЗДВЯНА ІСТОРІЯ: Випусник звичайної київської школи Богдан Токарський, який блискуче склав ЗНО і вступив до найкращого вишу країни, ніколи не думав стати її героєм. Він просто відмінно (ні, це зовсім не просто!) навчався на відділенні міжнародного права Інституту міжнародних відносин КНУ, писав вірші та захоплювався поезією Василя Стуса. Юнацьке захоплення літературою трансформувалося у магістерську роботу Богдана – «Міжнародне право і література». На думку його наукового керівника, доцента ІМВ Миколи Гнатівського, вона виявилася блискучим міждисциплінарним дослідженням. Це помітили і в Кембриджському університеті, де якраз тоді створювали Центр українських студій, та запросили Богдана навчатися у магістратурі. Тепер Богдан Токарський має ступінь магістра міжнародного права КНУ та магістра філології Кембриджу, його залюбки прийняли до аспірантури останнього, а докторську дисертацію цікавляться серйозні західні видавництва. Ще б пак! На прикладі поезії Василя Стуса Богдан Токарський досліджує самопізнання ліричного героя та перехід людини в іншу якість. А українська культурна спадщина, досі так мало відома на Заході, починає дедалі активніше цікавити західний світ. Досліджень нашої літератури бракує там катастрофічно!

Попри весь інтерес до поезії Богдан не полишає і свою першу заоханість – міжнародне право – і стає співорганізатором міждисциплінарної конференції «Україна та виклики міжнародного права: анексія, агресія та кібервійна». Центр українських студій провів її наприкінці року в Кембриджському університеті, де зібрав найвідоміших фахівців із міжнародного права, інформаційної політики та кібербезпеки з України та світу для обговорення болючої теми. Зі зрозумілих причин більшість із них мають чи мали відношення до КНУ.

Про кембриджський (і не тільки) інтерес до України, випускників Університету як найкращих провідників такого інтересу та роль науковців у пошуках миру поговорили з доцентом ІМВ, першим віце-президентом Української асоціації міжнародного права Миколою Гнатівським

– Навіщо англійцям створювати Центр українських студій?

– Таку структуру заснував британський професор Рорі Фіннін у складі факультету сучасних і середньовічних мов Кембриджського університету. Він широко переконаний, що Україна володіє скарбами культурної спадщини, які також належать Європі, але поки що їй недоступні, бо назагал невідомі. Вивчати українську мову, культуру, літературу – знайомити з Україною, відкривати її світові – і було шляхетною метою створення Центру. На Заході це не так легко (причини зрозумілі), нині потужних центрів україністики відкрито лише два – у Кембриджі та Гарварді.

Було дуже приємно спілкуватися у Кембриджі з рафінованими англійцями, які вільно розмовляють українською, захищають дисертації з української літератури – творчості Миколи Куліша, наприклад. Для них він – несподівана знахідка, бо досі західний світ не усвідомлював, які багатства приховані в нашій літературі, що її цілком затьмарювала російська. А тепер англійські театри ставлять п'єси Куліша.

– Переклад його для британців Богдан Токарський?

– Ні, історія ще цікавіша! Переклад виконала його дівчина Мері Монтегю. Маючи чисто англійське коріння, вона обрала Україну темою свого дослідження, вивчила нашу мову, захистила дисертацію з української літератури. Мері Монтегю – доктор Кембриджу з творчості Миколи Куліша – абсолютно фантастична історія.

– Англійський інтерес до історії російсько-українського конфлікту так само великий?

– Так, і це обумовило зацікавленість Центру українських студій юридичними темами, що раніше не були йому властиві. Рівень уваги до нашої конференції був високим: ущерть заповнена зала, онлайн-трансляція. Прийшло чимало людей, далеких від України, яким просто цікава така тема.

Ми розглядали анексію і агресію у трьох вимірах: міжнародно-правовому, інформаційному та з точки зору кібербезпеки. Усі вони складають частину однієї великої проблеми. Не можна вирішити юридичні проблеми, не розглядаючи питань кібербезпеки чи інформаційної війни, – і навпаки. Обговорювали, яку термінологію треба вживати стосовно збройного конфлікту. Адаже західні колеги не завжди впевнені в тому, як його кваліфікувати. Аналізували українську стратегію у спробах знайти правду в міжнародних судах. Про прийняття політичних рішень та їхній зв'язок із міжнародним правом у контексті збройного конфлікту в східних областях України говорив її постійний представник в Раді Європи, випускник КНУ і колишній викладач кафедри міжнародного права Дмитро Кулеба. Серед спікерів заходу були також: фахівець з кібербезпеки професор Кеннет Гірз, який працює в НАТО (декілька років він читав лекції у нас на юридичному), випускниця ІМВ і Кембриджу Катерина Бусол (Global Rights Compliance) та заступниця Міністра інформаційної політики України Еміне Джепарова – теж наша випускниця.

– З точки зору західної гуманітарної науки ситуація, в якій нині перебуває Україна, уже прописана в книжках чи ми опинилися всередині підручника?

– У книжарні Кембриджу я саме придбав останні видання підручників і клю-

шових монографій з міжнародного права. У книжках 2017 року там уперше на достатньо чільному місці згадано Україну й те, що з нею відбувається від 2014 р. Оцінка здебільшого адекватна, але часто їй бракує нюансів, вона надто загальна. Ось чому українські науковці мають більше друкватися і західних англійських джерелах! Адаже марно очікувати, що Малкольм Шоу (автор одного з головних підручників міжнародного права, яким користуються у всьому світі) шукатиме інформацію на україномовних ресурсах. Так, його книга подає цілком правильну оцінку анексії Криму та ситуації на Сході, однак містить також посилання на статті росіян, де вони своєю божевільною доколосануковою еквілібристикою виправдовують анексію Криму. Статті англійськомовні (хоча надруковані в китайському журналі з міжнародного права) – тому їх помітно на Заході, а наші найкращі видання українською мовою не дуже помітно. Тож українським ученим потрібно бути значно більше присутніми в міжнародному науковому дискурсі, аби донести власні оцінки світові.

– Наскільки важлива роль науковців у пошуках миру для України?

– Постконфліктне регулювання обов'язково має відбуватися у суспільстві, де була війна чи збройний конфлікт. У на-

шому випадку маємо справу не тільки із зовнішнім чинником – агресором. Напад на Україну ззовні призвів до загострення проблем внутрішніх. І тут треба шукати шляхів порозуміння, вибудовувати унікальну українську модель, тут не можна копіювати досвід інших країн. Роль науковців у таких пошуках величезна, але маємо застосовувати мультидисциплінарний підхід. Скажімо, тільки юридичний рецепт не принесе мир у суспільство. Відновлення справедливості і відшкодування шкоди недостатньо. Сьогоднішні проблеми мають глибоке історичне коріння, недарма Україні так важливо позбутися комуністичного, а подекуди ще імперського минулого. І лікуються ці вади довго й болісно: ніхто ж не розраховує, що одразу по тому, як ми звільнимо окуповані території, там перестане працювати російська пропаганда. Тут у всіх своя важлива роль: у філологів, істориків, юристів, фахівців із кібербезпеки, величезна роль – у медійників. Якщо брати перспективу нашого Університету, можна задіяти всі факультети та інститути. Але треба сформувати комплексний погляд, щоб вийти за межі свого вузького фаху.

– Простих рецептів немає?

– Так, навіть у юридичному плані. Ми не можемо зібрати всі свої печалі і оформити їх в одну велику позовну заяву, аби єдиний суд розрахував нас за гамбургерським рахунком – такого ще не було в історії людства, і для нас нічого цього не створюватиме. Тому українцям треба показувати світові своє людське обличчя, свою мову, літературу, культуру, історію. Маємо бути цікавими для світу – тоді нам забезпечена справжня, тривала, стабільна підтримка міжнародної спільноти в боротьбі за те, щоб самостійно визначати курс свого розвитку. Тут надзвичайно важлива роль таких центрів українських студій за кордоном, як Кембриджський, де працюють випускники КНУ. Богдан Токарський, Катерина Бусол, інші численні наші колишні студенти – і водночас випускники Кембриджу, Оксфорду, Гарварду тощо – найкращі провідники українських інтересів за кордоном.

Спілкувалася Лариса КІТ

Синергія задля справедливості

Нещодавно у штаб-квартирі ООН у Нью-Йорку відбулося щорічне засідання Асамблеї держав-учасниць Міжнародного кримінального суду (МКС) – найвищого наглядового органа цієї поважної інституції.

До складу української команди експертів, яка брала участь у роботі Асамблеї, увійшов координатор з наукової роботи Інституту міжнародних відносин КНУ Антон Кориневич, який також став модератором сайд-івену по Україні на цьому важливому міжнародному майданчику.

Поїздка команди українських експертів на Асамблею була організована Міжнародним фондом «Відродження», який уже багато років сприяє комунікації українських правозахисних організацій із МКС.

Про роль академічного середовища на сучасній політичній арені і пошуку Україною правосуддя на міжнародному рівні Антон КОРИНЕВИЧ розповів нашому виданню

Донести до міжнародної спільноти

Попри те, що Україна досі не ратифікувала Римський статут і не стала повноцінною учасницею Асамблеї, нашу країну запрошують на її щорічні засідання як державу, з якою співпрацює МКС. Адже Україна двічі визнала його юрисдикцію, подавши відповідні заяви Верховній Раді України.

Упродовж Асамблеї експертне середовище кожної держави, чия ситуація перебуває на розгляді в МКС, влаштовує власний сайд-івен. Для нас він став чудовою нагодою донести до міжнародної спільноти, дипломатичних місій та громадянського суспільства інформацію про те, що відбувається в Україні в умовах збройної агресії РФ на Сході, окупації Криму та з розслідуванням «злочинів проти Майдану».

Синергія різних стихій

Дуже прикметно, що цьогоріч до складу української команди експертів (серед них адвокати Небесної Сотні, юристи правозахисних організацій і органів державної влади) запросили представників академічного середовища. Така синергія різних стихій може стати дуже результативною.

Адже саме експерти юристи-міжнародники можуть фахово надавати консультації щодо злочинів проти міжнародного права та діяльності МКС, допомагати оформлювати повідомлення до Суду, надавати поради щодо кваліфікації тієї чи іншої ситуації. Видається, що співпраця громадянського суспільства, органів державної влади та академічного середовища є найбільш результативною саме у царині захисту

прав людини та документування їхніх найбільш серйозних порушень, з якими і працює МКС. А найкращих юристів-міжнародників в Україні готують саме в Шевченковому університеті, в ІМВ, де вже багато років плідно функціонує Київська школа міжнародного права.

Від попереднього вивчення – до відкриття польового офісу

Оприлюднені нами факти вже були або будуть представлені Міжнародному кримінальному суду. Сьогодні він аналізує повідомлення щодо трьох елементів ситуації в Україні – Майдану, Криму, Донбасу – і перебуває на стадії попереднього вивчення (попереднього розслідування). Тому мета участі українських експертів у Асамблеї – не просто озвучити позицію, а спонукати МКС до відкриття повноцінного розслідування ситуації в Україні. Воно передбачає роботу з фізичними доказами, допит свідків, візити до України слідчих груп Офісу Прокурора МКС і, зрештою, відкриття польового офіса МКС. Це справа кількох років, адже такі речі не відбуваються швидко. Так, по збройному конфлікту в Грузії (2008 р.) лише нещодавно МКС відкрив повноцінне розслідування.

До речі, грузинський випадок став першим міжнародним збройним конфліктом, з яким довелося працювати Міжнародному кримінальному суду. Україна може стати другим. І в обох конфліктах є і повинно бути розуміння, що однією з його сторін є Російська Федерація.

Сьогодні інтерес до України на міжнародній арені вже не на першому щаблі порядку денного міжнародної спільноти – він, скажімо, значно менший за інтерес до КНДР та її ядерної зброї або ситуації в Сирії. Тому дуже важливо підтримувати цей інтерес, оперувати достовірними фактами. Ми озвучували конкретні цифри жертв злочинів на Донбасі, в Криму та на Майдані, показували відео тих злочинів, зокрема катувань, які були вчинені в контексті цих ситуацій. Ми привертати увагу до тих моментів, які не дозволяють подумати, що конфлікт згас чи перетворився на подібний до придністровського.

Серед правових рейтингів

Юридичний факультет КНУ у співпраці з провідними юристами-практиками України (юридичною фірмою «Авеллум» та фондовою компанією «КІНТО») успішно реалізував міжнародний проект із порівняльного права «Правові рейтинги юрисдикцій світу». Попередньо саме наш факультет було обрано для участі у проекті, учасниками якого є університети, що посідають найвищі позиції у світових рейтингах.

Проект започаткований Філіпом Р. Вудом, Королівським адвокатом, одним із найбільш шанованих правників світу, та міжнародною юридичною фірмою Allen & Overy LLP (Велика Британія).

Для участі у спільному з кафедрою цивільного та господарського права проекті долучилися найкращі студенти

факультету, керівниками проекту від університету виступили заступник декана юридичного факультету Олеся Отраднова, асистент кафедри господарського права Тетяна Походжук та асистент кафедри цивільного права Іван Ромащенко.

За результатами реалізації проекту студенти підготували розширений звіт із ґрунтовною експертною оцінкою рівня розвитку права та юридичної практики в Україні за такими сферами: фінанси і банківська діяльність, корпоративне право, комерційні контракти, судочинство, нерухомість, трудове право, відкритість до бізнесу. Всі матеріали дослідження поширені серед представників компанії Allen & Overy, яка має офіси у більшості країн світу.

Українська з різними акцентами

Аліна КАРБАН

У календарі – середина січня, годинник показує о пів на дванадцять, коридори ННІ «Інститут геології» КНУ заповнили студенти, здебільшого іноземці. У декого з них ще триває навчання, а дехто вже складає екзамен і готується до двотижневих канікул.

Серед іноземних студентів – громадяни Ірану, Туреччини, КНР, Кореї, Грузії і навіть США. У КНУ їх готують за чотирма напрямками: медико-біологічним, гуманітарним, економічним, інженерно-технічним.

Ці студенти з різних куточків світу, але є дещо, що їх об'єднує, – в Університеті вони вивчають українську мову. Більше того, студент із Ірану Сеєдданіел Делфанхосейні говорить, що між собою іноземці намагаються спілкува-

тися українською, а китайка Лоу Ячао зауважує: «Українська мова гарна і милозвучна, але важко вчиться».

Дехто зі студентів прибув до України з теплих країн. Грузин Манучар Болквадзе на запитання, чи холодно йому в геологічному корпусі, відповідає: «В корпусі не холодно, холодно в Україні, бо зима. В Грузії зараз тепліше». Він мріє вивчити українську на високому рівні і готується до вступу на факультет комп'ютерних наук та кібернетики КНУ. Хлопець обрав саме цей заклад вищої освіти, бо впевнений, що ніде не отримає кращих знань і практики, ніж тут.

У корпусі гамірно, як у вулицю. Одні студенти щойно отримали хороші оцінки, інші – обговорюють, як правильно вимовляти деякі важкі українські слова, а треті – хвилюються, адже сесія у них триває.

Шукай таланти змалку

Богдан РУБЛЬОВ,
професор

Київська міська олімпіада з математики (III етап всеукраїнської олімпіади) збирає учнів 7 – 11 класів. Однак любов до математики у дітей зазвичай народжується набагато раніше. Добре тим дітям, чий батьки одразу змогли обрати навчальний заклад з математичним уклоном, а що робити тим, кому це не вдалося? Як насправді перевірити здібності своєї дитини, де позмагатися з однолітками в розв'язанні не стандартних задач, які вони виконують на уроках майже щодня, а більш цікавих, оригінальних та нестандартних? Не просто самому їх порозв'язувати, а в прямій безпосередній боротьбі з учнями інших шкіл нашого міста. Таку можливість вже шостий рік поспіль для учнів 4 – 6 класів надає КНУ імені Тараса Шевченка. Так, наприкінці 2017 року на математичних

факультетах нашого університету була проведена чергова олімпіада, в якій взяли участь 529 школярів міста Києва.

За результатами цієї олімпіади батьки зможуть більш точно визначитися з профілем навчання своєї дитини. Якщо результат виявиться не дуже вдалим, то, можливо, треба змінити школу на більш потужну в плані математики, або просто приділяти більше уваги розв'язанню цікавих задач не лише зі шкільного підручника. Якщо результат є доволі вдалим, то слід розуміти, що зупинятися та спочивати на лаврах не слід, бо в спину дихають прямі конкуренти.

За підсумками змагань будуть визначені переможці, які отримають дипломи I, II та III ступеня. Переможці навесні з'являться на другий етап олімпіади для 4 – 6 класів, який проходить у форматі усної математичної олімпіади.

Проекти майбутнього

З десяти переможців конкурсу Studway Awards 2017 – чотири університетських проекти. Їхні імена було оголошено наприкінці року під час святкування четвертої річниці популярної студентської платформи.

Талановиті студенти Творчого об'єднання «Ніч в Університеті» на чолі з ідейним натхненником Олексієм Руденком здобули перемогу у номінації «Культура». «Ніч в Університеті» – це театралізовані нічні екскурсії, під час яких студенти-актори показують історію навчального закладу й країни, використовуючи костюми та реквізит. Проект уже давно вийшов за межі Червоного корпусу Університету і продовжує здобувати прихильність глядачів у різноманітних і несподіваних локаціях.

Номінацію «ІТ» заслужено отримав

мобільний застосунок iSEE, який допомагає незрячим людям орієнтуватися у просторі. Його створили студенти-кібернетики з КНУ – Антон і Катерина Юркови, Іван Чернуха, Дарія Лихенко та Сергій Попельницький. Щоб знайти об'єкт, програма користується нейронною мережею і не вимагає виходу в інтернет.

Проект HELi переміг у номінації «Медицина». Вихованці КНУ Вікторія Гайдар, Микита Чечула та Сергій Батарчук створили систему, що заздалегідь попереджає людину про епілептичний напад.

А студент КНУ Вадим Черніков – засновник та керівник освітньої анімаційної студії «NEED» – за свою реформаторську діяльність отримав перемогу у номінації «Змінотворець».

Мозковий штурм у Мінську

Світлана ПАЩЕНКО,
факультет психології,
заступник декана

Грудень 2017 року запам'ятався студентам-психологам блискучою перемогою у IV Міжнародній олімпіаді з психології «ПсіОлімп-2017», яка проходила у Білоруському державному університеті (м. Мінськ).

Змагання відбувалися у 2 етапи – заочний та очний.

Упродовж двох місяців команда студентів факультету психології КНУ «Когнітивний консонанс» готувала та надсилала до оргкомітету Олімпіади завдання у декількох номінаціях («Дослідницький проект», «Навчальний відеофільм», «Вирішення психологічних кейсів», «Ф-ерудитія» та «Творче завдання»). Команда КНУ імені Тараса Шевченка, яку очолила студентка магістратури Альбіна Головіна, представила найкращий дослідницький проект та у підсумку отримала максимальну кількість балів за виконання

завдань заочного етапу Олімпіади.

Такий результат дозволив команді з 8 студентів магістратури факультету психології – Альбіні Головіній, Дарині Іваскевич, Олександрі Волохович, Катерині Безруковій, Ользі Шевчук, Анні Столяр, Олександрі Іваскевичу і Максиму Чернюку очолити таблицю переможців 1-го етапу та вийти до фіналу змагань. Він розпочався з номінації «Візитівка команди», де студенти представили власне бачення психології як науки та практики. Наша команда посіла друге місце у психологічній вікторині «Ціна помилки» (тут демонстрували ґрунтовні теоретичні знання з медичної, загальної, соціальної та педагогічної психології) і стала найкращою в номінації «Мозковий штурм», вразивши журі та присутніх глядачів блискучими відповідями на проблемні психологічні питання.

Щиро вітаємо команду студентів-психологів із перемогою і бажаємо подальших успіхів у міжнародних змаганнях!

Справа вченого у надійних руках

Леонід ПОПЕРЕНКО,
фізичний факультет,
професор

У минулому році відбувся перший випуск бакалаврів із числа тих студентів, які прийшли на 2-й курс фізичного факультету КНУ після закінчення Київського оптико-механічного коледжу. Він став підрозділом нашого університету ще в 2012 році, коли висококваліфіковані спеціалісти в галузі оптотехніки Казенного підприємства спеціального приладобудування «Арсенал» (м. Київ) і викладачі фізичного факультету об'єднали свої зусилля у підготовці майбутніх фізиків-оптиків.

Біля витоків такої співпраці стояв ректор КНУ імені Тараса Шевченка (1970 – 1985 рр.), завідувач кафедри оптики

професор Михайло Білий. З тих часів колектив кафедри та її випускники, чимало з яких були учнями Михайла Ульяновича, не тільки підготували сотні спеціалістів галузі, а й змогли поєднати фундаментальну підготовку майбутніх спеціалістів із технічним спрямуванням у світлі виробничих завдань сучасної оптичної технології для поточних військових потреб. А наприкінці минулого року на фізичному факультеті відбулася організована кафедрою оптики міжнародна конференція молодих учених «Оптика і матеріалознавство високих технологій-SPO», присвячена 95-й річниці з дня народження Михайла Білого. До витоків цієї щорічної конференції багато зусиль також доклали Михайло Ульянович.

Наша мова – наша змова

Клуб «Змовники» – досить юна спільнота однодумців, якщо зважати на однорічний термін її існування. Лінгвістичний клуб розпочав свою роботу при кафедрі української мови та прикладної лінгвістики Інституту філології КНУ, а тематично змовляються в ньому не лише викладачі та студенти, а й усі, хто прагне вповні насолодитися багатствами української мови.

– За назву «Змовники» проголосували самі студенти, – пояснює Оксана Мацько, співорганізаторка й координаторка клубу. – Гадаю, вони бачать у ній не лише філологічну складову (всі ми «з-мовники», тобто «мовники»), але й певну втаємниченість нашої справи. А «Наша мова – наша змова!» – неофіційне гасло проекту. Ми давно відчували потребу в клубі, що став би простором для спілкування в колі наших лінгвістичних інтересів, але з певною цікавинкою, із чимось таким особливим.

Засідання клубу проходять доволі жваво, університетська клубна спільнота порушує різноманітні професійні питання (мовна гра, питання етимології, український гумор та подібні), обговорює актуальні лінгвістичні теми, дискутує зі славетними гостями клубу, викладачами, дослідниками-філологами й

публічними особами, які популяризують українську мову. Зокрема, із провідною співробітницею Інституту української мови Оксаною Тищенко «змовники» обговорили такі важливі явища, як лінгвістичний пуризм і глобалізація, разом поміркували над появою новітніх слів в українській лексиці та про фемінітиви українською мовою, говорили про містику і жах українською мовою, а також про дуже актуальні наразі питання інформаційної війни та мовної відсічі подібним загрозам.

На думку Оксани Мацько, пріоритетним у роботі лінгвістичного клубу є те, що студенти мають чудову нагоду презентувати й обговорити результати власних наукових здобутків у філологічній царині, одержати фахові поради й рекомендації від сторонніх осіб, покращити свої комунікаційні здібності та ораторську майстерність. Клубні дискусії відбуваються у неформальній дружній атмосфері, тому студентам під час таких обговорень нудьгувати не доводиться!

І хоча «Змовники» вже обговорили безліч контраверсійних мовних питань, відпочивати вони не планують, натомість готують усе нові цікаві й корисні зустрічі для своїх постійних шанувальників.

Кому море по коліна

Наталія СТАРОДУБ

Студенти Інституту журналістики КНУ не лише опановують мистецтво написання матеріалів для ЗМІ, працюють під час прямих ефірів, знімають відеосюжети, а й створюють неймовірні культурно-мистецькі проекти. Одним із останніх став «Читач року», проведений наприкінці 2017 року Бібліотекою ім. М. Максимовича та його сумлінними розробниками, студентами-другокурсниками освітнього напрямку медіа-продюсування.

Як зізнаються учасники творчого студентського об'єднання «Покоління», «Читач року» – не перший їхній захід. Як повноцінний річний проект об'єднання утворилося під час проходження студентами навчально-освітнього курсу «Проекти для жінок». Дисципліна поєднує засвоєння студентами теоретичного матеріалу та відпрацювання навичок успішної роботи з новітніми каналами медіа-комунікацій. Саме тому учасники університетського «Покоління» не лише розробляють креативні сценарії мистецьких заходів, а й записують для них мотиваційні відеоролики, які поширюють на каналі YouTube, ведуть сторінки спільноти у соціальних мережах.

Щоб вирізнятися серед інших студентських ініціатив, стартапів і проектів, учасники «Покоління» не лише ретельно обмірковують проведення кожної культурно-мистецької події, а й розробили відповідну символіку. Студенти вже мають логотип проекту, його девіз («Покоління, якому море по коліна!») і навіть креативні футболки, які вдягають під час заходів.

«Читач року» у 2017-му став для «Покоління» і своєрідним підсумком (захід зараховується як елемент семестрового тематичного оцінювання), і певним викликом, бо ж масштабність події передбачала якнайширше залучення студентських творчих здібностей (розробка ігрових локацій, облаштування їхнього інтер'єру та створення відповідної атмосфери).

Здається, «Покоління» успішно подолало всі виклики: студенти поєднали благодійну мету заходу (збір дитячих книжок для пацієнтів київської лікарні «Охматдит») із численними конкурсами й вікторинами для відвідувачів бібліотеки. А щоб стимулювати читачів до рухової активності, їхні ігрові зусилля монетизували за допомогою спеціально вигаданої валюти, буккойнів, які можна було вільно обміняти на безалкогольний глінтвейн або тістечка.

Дні кар'єри, «Tetrix» та інші

Співробітники сектору працевлаштування КНУ постійно шукають нові можливості задля професійного розвитку студентів та аспірантів, добирають перспективних партнерів і щороку проводять цікаві та корисні заходи. За словами проректора Володимира Бугрова, подібних заходів, організованих в Університеті за рік, могло б вистачити на декілька років активної діяльності в багатьох інших ВНЗ.

За 2017 рік університетський сектор працевлаштування за допомогою студентів-волонтерів успішно провів зустрічі з ІТ-працедавцями, дні кар'єри на економічному факультеті, ІТ-фестиваль «Tetrix» та інші заходи, спрямовані на професійну орієнтацію університетської братії.

– Дні кар'єри на економічному факультеті – це як свято, куди кожен студент хоче прийти, щоб подивитися на компанії, взяти участь в інтерактивах і

знайти кар'єру для душі. Усе проходить на високому рівні, безліч цікавих коворкінгів, лекцій і подій, усі відвідувачі приємно вражені, – ділиться спогадами Марія Чубенко, студентка-другокурсниця економічного факультету КНУ.

– Я вважаю, що таке потрібно робити, тому що це для нас і практика, і можливість. Це ж не тільки сам фестиваль, а ще й купа нових друзів та цінний досвід, бо ти вчишся спілкуватися, вчишся не розгублюватися й допомагати іншим. Це просто класно! – пригадує, як дружно й весело проходила підготовча робота, першокурсниця ФРЕКСу Олена Олішевська.

Наприкінці грудня 2017 року всі студенти-волонтери, які допомагали сектору працевлаштування Університету проводити тематичні заходи, були відзначені почесними грамотами. Серед нагороджених студентів – 55 представників інститутів та факультетів КНУ.

Реєстраційне свідоцтво КІ № 198 від 25.02.97 р.
Телефони: 239-31-65, вн. 31-65
E-mail: gazeta@mail.univ.kiev.ua
01033, м. Київ, вул. Володимирська, 60, кімн. 231

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

С. ДАНИЛЕНКО – шеф-редактор,
І. АНІСІМОВ, П. БЕХ, С. ГРЕЧКА,
Ф. КИРИЛЮК, В. РІЗУН, В. ШАМРАЙ

НАД НОМЕРОМ ПРАЦЮВАЛИ:

Л. КІТ, Н. СТАРОДУБ, Г. ЧУЙКО
Дизайн та верстка:
Центр комунікацій КНУ +38-044-239-34-60

Друк –

Видавничо-поліграфічний центр
"Київський університет"
Тираж 3000 прим. Зам. № 218-8535